

předmětem maření exekuce mohou býti jen takové věci movité i nemovitě nebo majetkové předměty včetně pohledávek a jiných práv a nároků, na něž lze podle příslušných předpisů exekuci vésti; ohledně věcí nebo předmětů některým předpisem z exekuce vyloučených nelze se však dopustiti trestného maření exekuce (srovnej rozhodnutí čís. 3138 sb. n. s.). V těchto směrech bylo tudíž trestního zákona v neprospěch obžalovaného nesprávně použito, k čemuž bylo podle § 290 tr. ř. z moci úřední přihlížeti a uznati, jak z výroku tohoto rozhodnutí patrné.

Čís. 4974.

Nejde o spreneveru, jestliže obžalovaný nezaplatil kúpnu cenu strojových súčiastok, dodaných mu poškodenou firmou s výhradou vlastníckeho práva do úplného zaplataenia, ktoré byly s vedomím dodávateľky u obžalovaného spracované (prerobené) a s hlavnou vecou d'alej predané. Výhrada vlastníckeho práva nemohla mať záväznej účinnosti.

(Rozh. zo dňa 10. apríla 1934, Zm III 461/33.)

Na j v y š š í s ú d preskúmal trestnú vec proti A. S., obžalovanému zo zločinu sprenevery, a na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného vyniesol tento r o z s u d o k: Vyhovujúc zmätočnej sťažnosti založenej na dôvode zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., zrušujú sa rozsudky obidvoch nižších súdov v celom rozsahu a obžalovaný A. S. sprostňuje sa na základe § 326, čís. 1 tr. p. obžaloby na neho podanej štátnym zastupiteľstvom v T. dňa 26. decembra 1932. Trestné trovy má podľa 1. odst. § 482 tr. p. znášať štátna pokladnica. V smysle § 487 tr. p. sa o súkromoprávnom nároku poškodenej strany nerozhoduje. Zmätočná sťažnosť v ostatnom smere poukazuje sa na toto rozhodnutie.

D ô v o d y:

Zmätočnej sťažnosti, založenej na dôvodoch zmätku podľa § 384, čís. 9 a § 385, čís. 1 a), 2 tr. p., neľze odopreť oprávnenia s hľadiska dôvodu zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. Podľa skutkových zistení nižších súdov poškodená firma dodala obžalovanému na základe smluvy s ním uzavretej súčiastky vozíkov úzkokoľajnej dráhy, ktoré súčiastky mali byť u obžalovaného spracované a potom s vozíkmi predané, obžalovaný však bol povinný po obdržaní predajnej ceny zaplatiť poškodenej kúpnu cenu súčiastok. Poškodená chcujúc si zaistiť zaplataenie tejto ceny, vyhradila si vlastnícke právo na dodaných predmetoch. Nižšie súdy neshľadaly trestného činu v tom, že obžalovaný predal súčiastky u poškodenej kúpené, lež v tom, že obdržavši peniaze za vozíky, ku ktorým upotrebil týchto súčiastok, nezaplatil kúpnu cenu poškodenej, lež inakšie ňou disponoval. Už nižšie súdy správne uznaly, že obžalovaný nespreneveril súčiastok od poškodenej kúpených, keďže ich s vedomím poškodenej kúpil tým cieľom, aby ich prerobil a s hlavnou vecou odpredal. V tejto časti jednania obžalovaného neľze shľadať bezprávnosť v smysle § 355 tr. zák. Avšak nižšie súdy nesprávne

uznaly, že peniaze, ktoré obžalovaný obdržal za predané vozíky, ku ktorým upotrebil súčiastok u poškodenej kúpených, boli majetkom poškodenej a boli obžalovanému sverené. Ponevác tu nešlo o komisi-onálny pomer, lež o výhradu vlastníckeho práva, táto výhrada nemohla sa vzťahovať na peniaze, ktorých poškodená nemala v dobe výhrady vo svojom majetku, tak že ich ani nemohla obžalovanému sveriť. Nešlo tu tedy ani o porušenie mandátu, ani o porušenie cudzieho vlastníckeho práva, lež o poskytnutie úveru, pri ktorom klauzula o výhrade vlastníckeho práva nemohla mať podľa okolností tohoto prípadu záväznej účinnosti. V čine obžalovaného nie sú obsažené náležitosti skutkovej povahy trestného činu a preto odsudzujúce rozsudky obidvoch nižších súdov sú dotknuté zmätkom podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. Preto bolo treba vyhovieť zmätočnej sťažnosti obžalovaného, z tohoto dôvodu zmätku zrušiť na základe 1. odst. § 33 por. nov. rozsudky obidvoch nižších súdov v celom rozsahu a vyniesť oslobodzujúci rozsudok, aniž bolo treba zaoberať sa ďalšími uplatňovanými dôvodmi zmätku podľa § 384 čís. 9 a § 385 čís. 2 tr. p.

Čís. 4975.

Podalo-li riaditeľstvo štátnych železníc pre výroky obžalovaného, zakladajúce podstatu prečinu zľahčovania podľa § 27 zák. proti nekalej súťaži, jednak trestné oznámenie štátnemu zastupiteľstvu pre prečin šírenia nepravdivých správ podľa § 18 zák. na ochr. rep., jednak oznámenie okresnému súdu pre priestupok nekalej reklamy podľa § 25 zák. proti nekalej súťaži a žiadalo-li v trestnom oznámení štátnemu zastupiteľstvu včas podanom, aby prevzalo zastupovanie obžaloby aj pre priestupok proti zákonu proti nekalej súťaži, treba túto žiadosť považovať za návrh na potrestanie v smysle § 34, odst. 1 zák. proti nekalej súťaži. Nesprávna kvalifikácia činu a okolnosť, že oznámenie bolo podané u súdu, ktorý v tomto prípade nemal oboru pôsobnosti, sú nerozhodné.

(Rozh. zo dňa 10. apríla 1934, Zm IV 625/33.)

Súd prvej stolice uznal obžalovaného V. N., majiteľa autodopravy, vinným prečinom zľahčovania podľa § 27 zák. proti nekalej súťaži, ktorého sa dopustil tak, že na stanovišti autobusov v K., keď dvaja cestujúci vyjednávali so sprievodcom autobusu ČSD o jazde, ťahal ich za kabáty, aby ich odradil od jazdy autobusom ČSD a získal ich pre seba, hovoril, že štát vydiera každého na daniach, že i kožu stiahne, že autobus ČSD nie je spoľahlivý, lebo zajde do priekopy; pri tom ukazoval na noviny »K. U.«, v ktorých vraj bola zpráva, že autobus ČSD sa niekde prevrátil. O d v o l a c í s ú d zrušil rozsudok prvého súdu z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 c) tr. p. a sprostil obžalovaného podľa § 326, čís. 3 tr. p. obžaloby s odôvodnením, že súkromý návrh, potrebný podľa § 34, odst. 2 zák. proti nekalej súťaži, bol podaný opozdene, lebo riaditeľstvo štátnych železníc dozvedelo sa o čine